

міжнародним правом безпосередньо, і перестали бути внутрішньою справою держави. Хоча, при цьому, міжнародні угоди і пакти про права дитини безпосередньо не надають їй відповідних прав. Вони встановлюють лише взаємні зобов'язання держав по наданню своїм громадянам певних прав та свобод. Вирішення конкретних питань про права й свободи дитини належить до внутрішньої компетенції держави.

Бедреківська Т. С.,
студентка 5-К-А курсу юридичного факультету
ННІЗДН НАВС

ПРЕДМЕТ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ

Відповідно до статті 69 Конституції України: «Народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії» [1, ст. 141]. Отже, право українського народу на волевиявлення у формі референдуму є конституційним і закріплене в Основному Законі. За 22 роки існування України як самостійної держави всеукраїнський референдум проводився двічі, ще було 150 місцевих референдумів, хоча питань, вирішувати які має весь народ накопичилось багато [2, с. 233].

В ході широкомасштабної конституційної реформи, яка розпочалася в нашій державі, надзвичайно важливим є прийняття Верховною Радою України 16 листопада 2012 р. нового закону «Про всеукраїнський референдум» [3, ст. 3729], в якому значно розширюються межі предмета всеукраїнського референдуму.

Предмет референдуму є важливим інститутом референдного права, який являє собою сукупність норм конституційного та інших галузей права, що визначають суспільно значущі проблеми, які можуть бути вирішені шляхом референдуму. Власне, предмет референдуму – це сутність і зміст питань, що виносяться на всеукраїнський референдум. Тобто, інститут предмета референдуму визначає сутність і зміст проблем, що вирішуються шляхом всенародного голосування [4, с. 8].

Так, згідно зі ст. 3 Закону України «Про всеукраїнський референдум» предметом останнього можуть бути такі питання:

1. схвалення нової редакції Конституції України, внесення змін до Конституції України, скасування, втрату чинності чи визнання нечинним закону про внесення змін до Конституції України;
2. про зміну території України;
3. щодо прийняття чи скасування закону України або внесення змін до чинного закону України;
4. з будь-якого питання за винятком тих, щодо яких референдум не допускається згідно з Конституцією України [3, ст. 3729].

Український вчений В. Федоренко вважає, що «Предмет референдуму - це суспільні відносини, пов'язані з реалізацією права громадян на участь у референдумах, тобто права шляхом безпосереднього голосування вирішувати найважливіші суспільно значущі питання загальнодержавного та місцевого значення» [4, с. 8]. Предмет волевиявлення громадян України на референдумах визначається змістом цих питань. Як правило, предметом

референдумів є найважливіші питання загальнодержавного значення. [4, с. 9]. Такими питаннями на сьогодні, на нашу думку, є вступ України до ЄС, НАТО; вступ до Митного союзу між Росією, Білоруссю та Казахстаном; визнання вояків УПА воюючою стороною та ін. – всі ці питання, за новим законодавством, можуть бути предметом всеукраїнського референдуму.

Трансформація предмета всеукраїнського референдуму зумовила чітке розмежування його видів. Так, згідно зі ст. 3 Закону України «Про всеукраїнський референдум» в нашій державі можуть проводитись конституційний, ратифікаційний, законодавчий та загальний референдуми [3, Ст. 3729], тобто зміст питання референдуму прямо вказує на його предмет.

Розширення меж предмета всеукраїнського референдуму сприяє здійсненню реального народного волевиявлення: народ України отримав можливість шляхом голосування на референдумі приймати нову редакцію Конституції, вносити до неї зміни, приймати чи скасовувати закони України або вносити зміни до чинного закону України, а також ініціювати проведення всеукраїнського референдуму з будь-якого питання, за винятком тих, щодо яких референдум не допускається (питання податків, бюджету та амністії) [1, ст. 141].

Закон України «Про всеукраїнський референдум» від 6 листопада 2012 р. став результатом прагнення науки і практики застосування норм конституційного права унормувати питання, які можуть бути предметом всеукраїнського референдуму.

Зміни, що відбулися в референдному законодавстві нашої держави з прийняттям Закону України «Про всеукраїнський референдум», є позитивними зрушеннями в науці і практиці конституційного права України. Адже суперечливість правового регулювання та дискусійність наукового осмислення проблем, пов'язаних із визначенням предмета всеукраїнського референдуму та його обмеженням отримала юридичне закріплення.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Кравченко В. В. Конституційне право України: Навчальний посібник. – Вид. 6-те, виправл. та доповн. – К. : Атіка, 2009. – 608 с.
3. «Про всеукраїнський референдум» Закон України від 06 листопада 2012 р. // Офіційний вісник України. – 2012. – №92. – Ст. 3729.
4. Погорілко В. Ф., Федоренко В. Л. Референдне право України: Навч. посібник. – К. : Ліра-К, 2006. – 366 с.

Бірюкова О. О.,
студентка КМ-2Б курсу юридичного факультету
ННІЗДН НАВС

РОЗВИТОК КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ РАХУНКОВОЇ ПАЛАТИ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку суспільства і держави триває реформування конституційного, адміністративного та фінансового